FEATURE OCH TEMACHEF
Marita Granroth
marita.granroth@ksfmedia.fi

Peking på en dag

Morgongymnastik i parken, Den förbjudna staden, pittoreska gränder, marknadsfynd och kryddstark middag. Man hinner förvånansvärt mycket på en dag i Peking.

Han kommer varje morgon runt klockan sex till Ritan-parken i centrala Peking. **Zhao Ying Jie** tränar wushu, ett samlande begrepp för kinesisk stridskonst.

– Jag var elva när jag började, nu är jag 75, förklarar han och visar oss några bilder från en internationell tävling där han deltagit.

Ritan-parken på morgonen är en helt egen, fascinerande värld . Hit kommer framför allt litet äldre kineser för att utöva wushu, taiji, qigong eller bara spela litet badminton eller pingpong.

– Han är känd för sin skicklighet, förklarar en åskådare och kallar 75-årige Zhao ”Shifu”, vilket är det kinesiska uttrycket för ”Mästare”.

Det är enkelt att ta sig till Ritan-parken. Be personalen i hotellreceptionen att med kinesiska tecken skriva ned namnet och du får lätt en taxi på morgonen.

– En del yngre kolleger kan kanske läsa era bokstäver. Men är man som jag, över 50, måste man ha kinesiska tecken för att begripa, säger taxichauffören herr **Ma**.

Åter till Ritan-parken, som förresten uttalas ungefär ”Ör Tan”. Vi beundrar mästare Zhaos improviserade uppvisning och så ber han oss koppla ett grepp om hans handled.

– Titta här! säger han och har snabbt som en vessla befriat sig från greppet.

Man behöver naturligtvis inte förstå ett ord kinesiska för att ha stort utbyte av en timme eller två i denna fantastiska park. Bli inte förvånad om någon kines ber att få spela litet pingis eller badminton med dig!

Efter Ritan, medan det fortfarande är morgon, passar det bra att besöka Himmelska fridens torg. Vi väljer åter taxi, som är påfallande billigt i Peking.

Taxametern startar alltid på 13 yuan (drygt två euro) och sedan tar det en lång stund innan den börjar ticka litet mera, slutsumman blir dock alltid långt lägre än i Finland.

Världens största torg

Tiananmen Guangchang, som platsen heter på kinesiska, är världens största torg och därmed i sig en upplevelse. Om morgnarna är den inte fullpackad och det är bekvämare att flanera här.

Hit vallfärdar kineser från alla håll i landet och låter sig gruppfotograferas.

Torget väcker också dystrare associationer. Det var här studentrevolten brutalt slogs ned i juni 1989.

Världens största palats

Norr om Himmelska fridens torg (åt det hållet där det kända Mao-porträttet hänger) hittar vi Förbjudna staden, det kejserliga palatset för Mingdynastin och Qingdynastin. Den invigdes 1421 och siste kejsaren, **Pu Yi**, tvingades flytta härifrån 1924.

Förbjudna staden är ett av världens mest besökta turistmål. Man bör sätta av minst ett par timmar, gärna mer än så, för att få maximalt utbyte.

Ett gott tips är att hyra en audioguide, och på det sättet få sakkunnig vägledning.

Området man kommer ut i, efter besöket i Förbjudna staden, är trevligt att promenera i. Här ligger bland annat Jingshan-parken och från dess högsta punkt, Kolberget, har man en magnifik utsikt över såväl Förbjudna staden som övriga Peking.

En annan, långt modernare utsiktsplats, är Atmosphere Bar, i China World Trade Center (adressen 1 Jianguomenwai Dajie, be hotellpersonalen skriva med kinesiska tecken).

– Det är Pekings högst belägna bar, i ett businessdistrikt, och med jättefin utsikt. Charmen med denna stad är att nytt och gammalt lever sida vid sida, säger finländska **Janna Lipiäinen** som bott sammanlagt tre år i Peking, som också ger några goda råd för vår tid i Peking:

– Jag och många av mina vänner tycker mycket om ett område som heter Gulou (på svenska ”Trumtornet”). Det är en härlig blandning av gamla gränder, så kallade hutonger, och kaféer, barer och affärer.

Pruta!

Efter Gulou prövar vi litet shopping. Den kinesiska valutan renminbi (ordagrant ”Folkets pengar”) har tyvärr blivit dyr på senare tid, men än kan fynd göras.

Vi ger taxichauffören ett kort med kinesiska tecknen för ”Hong Qiao Pearl Market”.

Förutom pärlor säljs här bland annat elektronik och kläder. Och priserna är i allra högsta grad förhandlingsbara ...

Kineserna är skickliga affärsmän och A och O i förhandlingar är att inte ha bråttom.

Bäst är att hugga till med ett bud långt under det försäljaren först ger, se hur vederbörande låtsas bli sur, och under den fortsatta förhandlingen hålla i minnet att ingen någonsin skulle sälja utan vinst.

Med några kortärmade Lacostekopior för slutpriset 38 yuan styck (ung 6 euro) lämnar vi hotellkortet till taxichauffören och är snabbt åter hemma.

Kryddstark, god mat

Dags för middag. Tilll skillnad från många andra, är det meningslöst att peka ut något särskilt område vad gäller restauranger.

Den kinesiska huvudstaden formligen kryllar av restauranger och i stället för att fråga hur någon mår hälsar kineserna ibland med frasen ”Chi fan le ma?” (”Har du ätit mat?”).

Obegripligt nog väljer många västerlänningar att äta på sitt hotell. Synd, eftersom det ofta inom några hundra meters radie finns ett pärlband av små kinesiska krogar med härligt kryddstark mat.

Språket är inget problem för de har numera menyer på engelska, ofta också bilder på de olika rätterna.

Räkna med från ungefär 30 yuan (knappt fem euro) och uppåt för en varmrätt.

Peking är en mycket trygg och säker stad att turista i. Största ”risken” är att man blir så förtjust att man snarast vill åka dit igen.

Lokalborna i gemen gillar utländska turister och du får antagligen höra den här frasen: Huanying ni dao Beijing lai (Välkommen till Peking)!

TEXT & FOTO **SÖREN VIKTORSSON**
feature@hbl.fi

MÄSTARE. Zhao Ying Jie, 75, tränar wushu varje morgon i Ritan-parken.

GRUPPSELFIE. Kineser från alla håll i landet vallfärdar till Himmelska fridens torg och ser till att få ett gruppfoto.

maps4news.com/©HERE, HBL

FAKTA

Några tips

- **Lämna aldrig** hotellet utan att ha med dig ett kort, där hotellets namn och adress finns skrivet med kinesiska tecken. Detsamma gäller de platser du under dagen vill besöka.
- **Trafiken i Peking** är vild. Många, såväl bilister som fotgängare, tycks betrakta rödljus mest som något slags vag rekommendation. Se dig alltså noga för.
- **Kinesiska är passionerade** tedrickare och hotellrummen brukar alltid ha en vattenkokare. Vill du vara säker på att alltid få ”hemlandets kaffe”, ta med en burk pulver.
- **Dricks är oftast** inget som förväntas av en i Kina. På en enklare restaurang eller efter en taxiresa kan du lämna några yuan, men bli inte förvånad om du får dem tillbaka.
- **Peking är en** trygg stad att turista i. Var dock medveten om att om någon närmar sig dig och på engelska erbjuder massage, så handlar det troligen om mera än så ...
- **Metron är ett** alldeles utmärkt transportmedel i Peking. Men på morgontimmarna och efter arbetsdagens slut är trängseln obeskrivlig, undvik tunnelbanan då.

SERVICE OMBORD. En mugg kaffe kostar 2,40 euro. FOTO: SÖREN VIKTORSSON

På snabbräls i Kina

Mer än 60 procent av världens höghastighetståg finns i Kina. Tåget mellan Peking och Shanghai går bitvis i över 300 kilometer per timme och är ett minne för livet.

Med en och annan fjäril i magen infinner vi oss en timme i förväg på Pekings södra järnvägsstation. Köerna är ofta långa i världens folkrikaste land och vi måste gå igenom en säkerhetskontroll med bagaget, för att släppas in i väntrummet.

Kvart i två är det så dags att stiga på höghastighetståget som på mindre än fem timmar ska ta oss de 1 318 kilometerna till Shanghai.

– *Guan men le!* Dörrarna stängs! ropar en konduktör och exakt kl. 14 bär det i väg.

Känslan är som när ett flygplan börjar röra sig på start- och landningsbanan. Först en aning trevande men så, efter en kort stund, är tåget uppe i en högre hastighet än vi någonsin upplevt.

På en digital skärm kan man följa accelerationen. Det tar några minuter, men så är vi uppe i smått otroliga 300 kilometer i timmen och vid några tillfällen under resan i hela 304.

Läskigt? Nej, faktiskt inte alls. Man skulle kunna hålla ett okokt ägg i en matsked utan att tappa det, så smidigt glider tåget fram genom landskapet. Vi är de enda utlänningarna i vagnen. Nästan alla medpassagerare har dator eller smartmobil med sig och plockar fram dem genast efter avgång.

Biljett från hotellet

Biljett till höghastighetståget köps enklast på plats i Peking. Turligt nog har de flesta hotell av litet klass en egen resedisk. En biljett i andra klass kostar 553 yuan – cirka 90 euro – plus 40 yuan – cirka 6 euro – i serviceavgift. Vi har beställt biljetterna två dagar före resan och betalat genast och kontant. Några timmar senare har den lilla biljetten redan levererats till hotellet.

Nu kommer försäljningsvagnen, en mugg kaffe kostar 15 yuan (2,40 euro).

FAKTA

Snabbt som ögat

- I Kina kallas de tåg som gör minst 200 km/h höghastighetståg. År 2014 hade 28 provinser och regioner denna typ av förbindelse för kommersiellt bruk, vilket gör landet världsledande på området.
- Världens snabbaste tåg kallas maglevtåg (namnet kommer från orden magnetisk levitation) och använder magnetisk kraft som drivmetod. I april i år lyckades ett maglevtåg i Japan under ett test komma upp i 603 km/h.
- Vill man prova ett maglevtåg rekommenderas det i Shanghai som går ut till Pudong-flygplatsen och som mest gör över 430 km/h.
- Mer om höghastighetståget mellan Peking och Shanghai på adressen http://www.beijingchina.net.cn/transportation/train/train-to-shanghai.html#part2.

HBL

Landskapet är mestadels platt, men av och till dyker det upp berg och någon timme före Shanghai gör tåget ett kort stopp i mångmiljonstaden Nanjing.

Före avresan är det viktigt att känna till att Peking har flera järnvägsstationer. Höghastighetståget till Shanghai går från Beijing South Railway Station (på kinesiska Beijing Nanzhan). Enklast tar man sig dit med taxi. Men räkna inte med att chauffören förstår latinska bokstäver eller ditt sätt att uttala namnet.

Vad man alltid ska göra är att i förväg be hotellpersonalen skriva ned namnet och om möjligt även adressen till resmålet: med kinesiska tecken!

Shanghais skyskrapor

Nu börjar skyskraporna synas mot horisonten. Shanghai har avsevärt fler sådana än exempelvis New York. Medresenärerna stänger sina bärbara datorer och smartmobiler och en högtalarröst förkunnar på kinesiska, sedan engelska, att vi inom kort anländer till vårt resmål.

Enligt tabell ska vi anlända 18.48 och så gott som på sekunden är vi framme i Kinas kommersiella centrum.

Det blir ett resminne för livet, även om vi gärna hade velat ha mer kontakt med medresenärerna, men i denna rätt sobra miljö (förstaklassvagnen har till och med fåtöljer som kan fällas ut så att man kan sova raklång i dem) är det ungefär lika tyst som på sträckan Riihimäki–Helsingfors en tidig måndag morgon i februari.

SÖREN VIKTORSSON